

การเต้นบัลเล่ต์เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างบุคลิกภาพ
สำหรับเด็กปฐมวัย กรณีศึกษา
สถาบันดนตรีเคพีเอ็น เซ็นทรัลแจ้งวัฒนะ
The Personality Development from ballet
dance for the childhood at KPN Music
Academy Central Chaengwattana

กัญชพร ต้นทอง¹
Kanchaporn Tunthong

¹ดร., อาจารย์ ประจำสาขาวิชานาฏศิลป์สากล
ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเต้นบัลเล่ต์เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างบุคลิกภาพสำหรับเด็กปฐมวัย กรณีศึกษา สถาบันดนตรีเคพีเอ็น เซ็นทรัลแจ้งวัฒนะ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเสริมสร้างบุคลิกภาพ กล้ามเนื้อ สมรรถนะทางร่างกาย จิตใจ และทักษะสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย โดยเน้นการเรียนการสอนผ่านรูปแบบการเต้นบัลเล่ต์ และศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตร The Royal Academy of Dance ในระดับ Grade Pre-Primary in dance และ Grade Primary in dance กับเด็กปฐมวัยในการพัฒนากล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยเป็นเด็กปฐมวัยที่สมัครเรียนบัลเล่ต์ ณ สถาบันดนตรีเคพีเอ็น เซ็นทรัลแจ้งวัฒนะ มีอายุระหว่าง 3 ถึง 6 ปี จำนวน 15 คน และไม่เคยผ่านการเรียนบัลเล่ต์มาก่อน โดยได้รับการฝึกกิจกรรมการเต้นบัลเล่ต์ระหว่างเดือนเมษายน 2558 ถึงเดือนพฤษภาคม 2558 เป็นจำนวน 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที กิจกรรมดังกล่าวจะถูกประเมินทักษะทั้ง 5 ด้าน คือ เสริมสร้างบุคลิกภาพ เสริมสร้างกล้ามเนื้อ สมรรถนะทางร่างกาย จิตใจ และทักษะสังคม ซึ่งใช้วิธีการทดลองที่แตกต่างกัน มีการประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครอง และผู้วิจัย ทำการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง 1 สัปดาห์ จากนั้นวิเคราะห์ผลแบบสอบถามโดยวิธีทีเทส (T-test) ด้วยโปรแกรมเอสพีเอสเอส (SPSS)

วิธีทดลองของทักษะด้านที่ 1 เสริมสร้างบุคลิกภาพ และด้านที่ 2 เสริมสร้างกล้ามเนื้อ คือ ใช้ท่าเต้นบัลเล่ต์และเพลงอ้างอิงจากหลักสูตร The Royal Academy of Dance ด้านที่ 3 สมรรถนะทางร่างกาย ใช้การจินตนาการสร้างสรรค์ ท่าเต้นบัลเล่ต์พร้อมใช้อุปกรณ์ประกอบ ด้านที่ 4 จิตใจ และด้านที่ 5 ทักษะสังคม ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างและกำหนดประเด็นเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างคิดเรื่องราวนำเสนอผ่านการเต้นบัลเล่ต์ในชั่วโมงเรียน

จากผลการทดลองพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการด้านเสริมสร้างบุคลิกภาพ เสริมสร้างกล้ามเนื้อ สมรรถนะทางร่างกาย จิตใจ และทักษะสังคม เพิ่มขึ้น คิดเป็น 2.42, 2.51, 2.12, 2.67 และ 2.43 เท่า ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

ของทักษะทั้ง 5 ด้าน ลดลงจากช่วง 21-33 เปอร์เซ็นต์ เหลือช่วง 4-7 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการเต้นบัลเล่ต์ช่วยเสริมสร้างทักษะและบุคลิกภาพให้กับผู้เรียน และหลักสูตร The Royal Academy of Dance ในระดับ Grade Pre-Primary in dance และ Grade Primary in dance สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การเต้นบัลเล่ต์, เสริมสร้างบุคลิกภาพ, เด็กปฐมวัย

Abstract

The research of Ballet course for improving appearances in primary school students at KPN Music Academy, Chaeng Wattana branch aims for studying the personality development, muscle development, physical fitness, mind, and social skills for the students by doing Ballet and to study the possibility to use Grade Pre-Primary in dance and Grade Primary in dance level of The Royal Academy of Dance course with the students for muscle system development. 15 primary school students at KPN Music Academy, Chaeng Wattana branch, whose ages are between 3-6 years old and has no experience in ballet were chose as an example group. This group member has been trained ballet during April, 2015 to May, 2015, twice a week, for 60 minutes per time, totally 12 times. 5 skills was evaluated; personality development, muscle development, physical fitness, mind, and social skills, with different methodologies. The research tool is questionnaire that used with the example group, guardians, and the researcher who had to do questionnaire before and after the activity for 1 week, then the scores was used to calculated and analyzed by T-test statistics and SPSS

program.

The methodologies of 1st skill; personality development and 2nd skill; muscle development, are practice ballet and using music referred to The Royal Academy of Dance course. The 3rd skill; physical fitness, create the ballet performance with tools. The 4th skill; mind, and 5th skill; social skills, divided small groups and gave them the topic to create story with doing ballet in the class.

The scores from questionnaire analysis shows that, the example group's personality development, muscle development, physical fitness, mind, and social skills, have been increased after the activity to 2.42, 2.51, 2.12, 2.67 and 2.43 times, respectively. The Coefficients of variation have been decreased from between 21-33 percent to 4-7 percent. In consequence, doing ballet can develop skills and improve appearances of the students and Grade Pre-Primary in dance and Grade Primary in dance level of The Royal Academy of Dance course can be effectively applied in primary school students.

Keywords: Ballet, Improving appearance, Primary school students.

บทนำ

การศึกษาของเด็กในช่วงปฐมวัยเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดของชีวิต เพราะเป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้ ภาษา สังคม อารมณ์ และกล้ามเนื้อ อย่างรวดเร็ว ส่วนการพัฒนาทางด้านการสมองจะขึ้นอยู่กับการกระตุ้นทางสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะการเลี้ยงดูและปฏิสัมพันธ์ที่เด็กได้รับจากสังคม ซึ่งจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตและคุณภาพชีวิตของเด็กในอนาคต

เด็กในช่วงปฐมวัยมีการเรียนรู้ผ่านการเล่น ครูผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมโดย

ประยุกต์ให้มีการเรียนรู้ผ่านการเล่นเกมหรือมีสิ่งของประกอบ ทำให้เด็กมีความสุข สนุกในการเรียนรู้ ดังที่ จรียาวลี ได้กล่าวไว้ว่า “กิจกรรมการเรียนการสอนบัลเล่ต์ เป็นการถ่ายทอดทักษะจากบุคคลสู่บุคคล ผู้ที่มีพื้นฐานของบัลเล่ต์อยู่ในตัว แม้ว่าไม่ได้เป็นนักบัลเล่ต์อาชีพ ย่อมเติบโตขึ้นด้วยความมีทักษะของร่างกายที่พร้อมจะร่วม กิจกรรมทางสังคมต่างๆ ด้วยความมั่นใจในตนเอง และมักจะได้รับเลือกให้เป็น ผู้แสดง และผู้แทนในกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยทำงาน โตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ที่มีความสนใจทางศิลปะแขนงต่างๆ หลายด้าน มีความเข้าใจซาบซึ้งได้ถึงวัฒนธรรม ทั้งของตนเองหรือชาติอื่น ผู้เรียนได้รับการปลูกฝังให้รักการออกกำลังกายอย่าง สม่าเสมอ ซึ่งสำหรับบางคนอาจเป็นนิสัยที่ติดตัวไปจนตลอดชีวิต (จรียาวลี ดิภัก, 2531: 7) อีกทั้งกิจกรรมดังกล่าวยังฝึกให้เด็กเรียนรู้ความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบ ตัวซึ่งเป็นการพัฒนาศักยภาพทางสมองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ชาญณรงค์ ได้ กล่าวไว้ว่า “ความสามารถของสมองที่คิดได้อย่างกว้างไกล หลายแง่มุม เรียกว่า ความคิดแบบเอนกอนัย ซึ่งทำให้เกิดความคิดแปลกใหม่ แตกต่างไปจากเดิม เป็น ความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัว เกิดการเรียนรู้ เข้าใจ จนเกิดปฏิกิริยาตอบสนองให้เกิดความคิดเชิงจินตนาการ” (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์, 2546: 7) ดังนั้น เด็กจะสามารถเรียนรู้ได้ดีโดยการสร้างผลงานตนเองจากความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์และเสริมสร้างความมั่นใจในการแสดงออก ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนา สมองและบุคลิกภาพ

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเต้นบัลเล่ต์โดยใช้ หลักสูตร The Royal Academy of Dance ในระดับ Grade Pre-Primary in dance และ Grade Primary in dance ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานระดับสากล ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 3 ถึง 6 ปี จำนวน 15 คน โดยทั้งหมด ไม่เคยผ่านการเรียนบัลเล่ต์ ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการ ทั้งการออกแบบการเต้นบัลเล่ต์โดยประยุกต์จากท่าทางที่แสดงในชีวิตประจำวัน การ กำหนดหัวข้อให้เด็กได้จินตนาการในชั่วโมงกิจกรรม หรือการสร้างสรรค์ผลงาน ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ดังที่ ฟิรพงศ์ ได้กล่าวไว้ว่า “ในชีวิตประจำวันของคนล้วนต้อง

มีกิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา สรีระทุกส่วนต้องทำงานอย่างสัมพันธ์กัน อย่างไรก็ตามการเคลื่อนไหวร่างกายต้องอาศัยอารมณ์ ความรู้สึก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเคลื่อนไหวของนาฏศิลป์ การแสดงท่าทาง การหมุน เดิน กระโดด วิ่ง และอีกหลายกิริยา ล้วนเป็นศาสตร์เบื้องต้นของการเคลื่อนไหวร่างกาย” (พิรพงศ์ เสนุไสย, 2546: 41) และ เสิศศิริ ยังได้กล่าวไว้ว่า “กระบวนการกลั่นกรองทางศิลปะเริ่มขึ้นเมื่อศิลปินมีแรงผลักดันที่ทำให้เขาแสดงจินตนาการออกมาด้วยการสร้างสิ่งที่มีค่าเท่าเทียมกันกับจินตนาการของตนเองผ่านผลงานสร้างสรรค์เหล่านั้นกลายเป็งานศิลปะอย่างแท้จริง” (เสิศศิริ บวรกิตติ, 2552: 42) โดยมีความมุ่งหวังให้เด็กมีการเสริมสร้างบุคลิกภาพให้มีการเคลื่อนไหวของท่วงท่าที่สง่างาม มีทักษะในการฟังดนตรี สามารถเคลื่อนไหวได้ตามจังหวะเพลงที่กำหนด รวมถึงสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเสริมสร้างบุคลิกภาพ กล้ามเนื้อ สมรรถนะทางร่างกาย จิตใจ และทักษะสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย โดยเน้นการเรียนการสอนผ่านรูปแบบการเต้นบัลเล่ต์
2. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตร The Royal Academy of Dance ในระดับ Grade Pre-Primary in dance และ Grade Primary in dance กับเด็กปฐมวัยในการพัฒนากล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกาย

ขอบเขตงานวิจัย

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตงานวิจัยไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเด็กปฐมวัยที่สมัครเรียนบัลเล่ต์ ณ สถาบันดนตรีเคพีเอ็น เซ็นทรัล แจ้งวัฒนะ มีอายุระหว่าง 3 ถึง 6 ปี จำนวน 15 คน

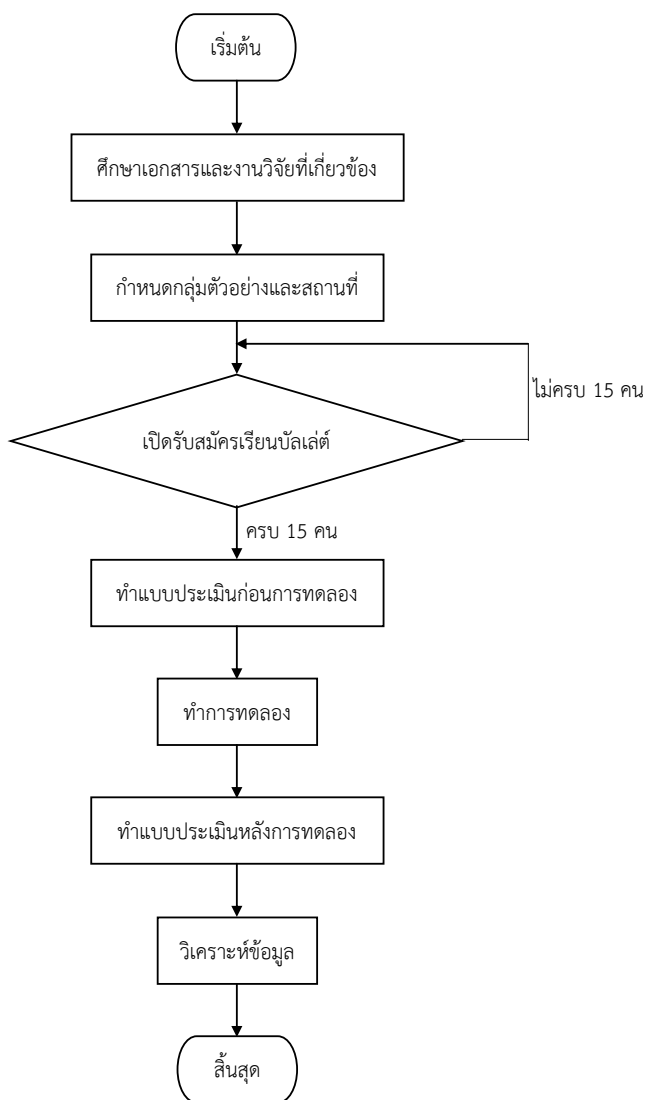
2. ตัวแปร

- ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเต้นบัลเลต์
- ตัวแปรตาม คือ การเสริมสร้างบุคลิกภาพ กล้ามเนื้อ สมรรถนะทางร่างกาย จิตใจ และทักษะสังคม
- ตัวแปรควบคุม คือ กลุ่มตัวอย่างไม่เคยผ่านการเรียนบัลเลต์มาก่อน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 3 ถึง 6 ปี จำนวน 15 คน ที่ไม่เคยผ่านการเรียนบัลเลต์ และนำหลักสูตร The Royal Academy of Dance ในระดับ Grade Pre-Primary in dance และ Grade Primary in dance มาประยุกต์ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครอง และผู้วิจัย ทำการประเมินก่อนและหลังการทดลอง (Pre-test and Post-test) จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ผล ลำดับการดำเนินงานวิจัยแสดงในภาพที่ 1 โดยในแต่ละด้านที่ทำการประเมินจะใช้วิธีการทดลองที่แตกต่างกัน แสดงในตารางที่ 1 ทั้งนี้ การทดลองดังกล่าวดำเนินการตั้งแต่เดือนเมษายน 2558 ถึงเดือนพฤษภาคม 2558 ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้จำนวน 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที

ตัวแปรการคำนวณที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย มี 3 ประเภท คือ ค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation, S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of variation, C.V.)

ภาพที่ 1 ภาพแสดงลำดับวิธีการวิจัย เรื่อง การเต้นบัลเลต์เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างบุคลิกภาพสำหรับเด็กปฐมวัย กรณีศึกษา สถาบันดนตรีเคพีเอ็น เซ็นทรัลแจ้งวัฒนะ

ตารางที่ 1 วิธีการทดลองเพื่อประเมินทักษะแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่าง

ทักษะแต่ละด้านที่ประเมิน	ผลคาดหวังจากการพัฒนาทักษะ	วิธีการทดลอง
ด้านที่ 1 เสริมสร้างด้าน บุคลิกภาพ	เสริมสร้างความสง่างามและความมั่นใจ ในตัวเองให้กับกลุ่มตัวอย่าง	ผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติ ท่าเต้นบัลเลต์ประกอบเพลง คลาสสิก
ด้านที่ 2 เสริมสร้างกล้ามเนื้อ	เสริมสร้างกล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกาย ให้มีความแข็งแรงและมีรูปร่างที่ สวยงาม	
ด้านที่ 3 สมรรถนะทางร่างกาย	เสริมสร้างท่วงท่าการเคลื่อนไหวให้มี ความสัมพันธ์กันและมีความยืดหยุ่น	ผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างร่วมกัน แต่งเรื่องราวตามจินตนาการ โดยใช้อุปกรณ์กระดานร่น้ำ ต้นไม้ประกอบการเต้นบัลเลต์
ด้านที่ 4 จิตใจ	มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงมีฝึกสมาธิและสามารถแก้ไข สถานการณ์เฉพาะหน้า	แบ่งกลุ่มย่อยประมาณกลุ่มละ 5 คน และให้แต่ละกลุ่มแต่ง เรื่องราวตามจินตนาการได้ อย่างอิสระโดยใช้อุปกรณ์ ดอกไม้เส้นประกอบการเต้นบัล เลต์ เมื่อแต่ละกลุ่มได้ สร้างสรรค์ท่าเต้นแล้ว ให้ออก มาแสดงให้เพื่อนๆ กลุ่มอื่นดู พร้อมอธิบายเรื่องราวที่ได้นำ เสนอไป
ด้านที่ 5 ทักษะสังคม	มีความรับผิดชอบ สามารถทำงานร่วม กับผู้อื่น มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	

รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยนี้มีรูปแบบงานวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดลองโดยการ
ทำกิจกรรมการเต้นบัลเลต์ระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง และมีการวัดผล 2 ครั้ง
(One-Group Pretest-Posttest Design) คือ วัดผลก่อนและหลังการทดลอง ทั้งนี้
จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบโดยใช้วิธีทีเทส (T-test)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อุปกรณ์ประกอบการทำกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย และการสร้างสรรค์โดยการใช้จินตนาการ
2. เครื่องเล่นซีดี และซีดีเพลง
3. กล้องบันทึกภาพนิ่ง
4. แบบสอบถาม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเต้นบัลเล่ต์ กรณีศึกษาสถาบันดนตรีเคพีเอ็น เซ็นทรัล แจ้งวัฒนะ โดยศึกษาการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 5 ด้าน คือ การเสริมสร้างด้านบุคลิกภาพ กล้ามเนื้อ สมรรถนะทางร่างกาย จิตใจ และทักษะสังคม มีรายละเอียดการประเมินแต่ละด้าน ดังนี้

การเสริมสร้างบุคลิกภาพ ประเมินความกล้าแสดงออก ลักษณะเพ้าหัวไหล่ ความมั่นใจในตัวเอง

การเสริมสร้างกล้ามเนื้อ ประเมินลักษณะรูปร่างกล้ามเนื้อ ความสามารถในการก้าวกระโดด และการทรงตัว

สมรรถนะทางร่างกาย ประเมินการควบคุมสรีระ ความยืดหยุ่นของร่างกาย ความสัมพันธ์ของการเคลื่อนไหววัยะส่วนต่างๆ ของร่างกาย

จิตใจ ประเมินปฏิภาณไหวพริบ จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ และสมาธิ

ทักษะสังคม ประเมินความปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในด้านของการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือผู้อื่น และการตรงต่อเวลา

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาคำตัดชี้ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับวัตถุประสงค์ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้าน ดังนี้

ให้คะแนนระดับ 5 มีความเหมาะสม มากที่สุด

ให้คะแนนระดับ 4 มีความเหมาะสม มาก

ให้คะแนนระดับ 3 มีความเหมาะสม ปานกลาง

ให้คะแนนระดับ 2 มีความเหมาะสม น้อย

ให้คะแนนระดับ 1 มีความเหมาะสม น้อยที่สุด

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาแปลผลตามเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับคุณภาพ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับคุณภาพ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับคุณภาพ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับคุณภาพ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับคุณภาพ น้อยที่สุด

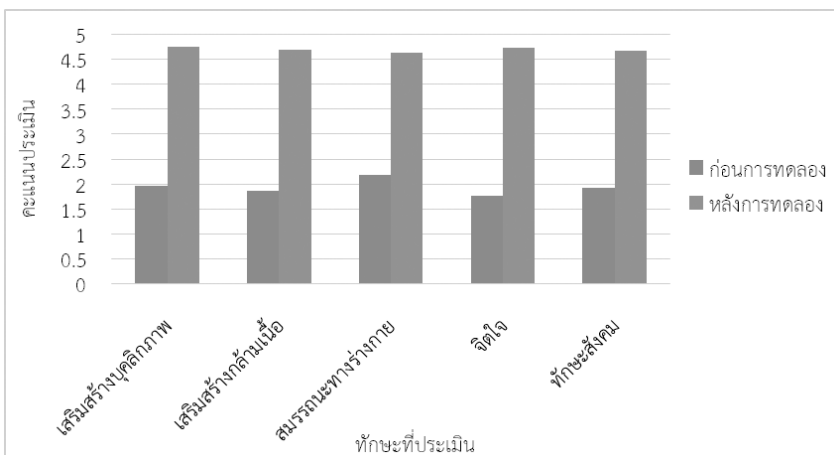
การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากการดำเนินการ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนจากแบบสอบถามก่อนและหลังจากทดลอง โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เอสพีเอสเอส (SPSS, Statistical Package for the Social Science for Windows) ในรูปแบบการทดสอบแบบที่ ผลคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จากแบบทดสอบทั้ง 5 ด้าน ที่ประเมินโดยกลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครอง และผู้วิจัย มีรายละเอียดดังตารางที่ 2 และภาพที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนประเมินทักษะก่อนและหลังการทดลอง

หัวข้อการประเมิน	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			จำนวนเท่าของทักษะที่เพิ่มขึ้น
	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (%)	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (%)	
1. เสริมสร้างบุคลิกภาพ	1.96	0.48	24.49	4.74	0.23	4.85	2.42
2. เสริมสร้างกล้ามเนื้อ	1.87	0.48	25.67	4.70	0.31	6.60	2.51
3. สมรรถนะทางร่างกาย	2.19	0.47	21.46	4.64	0.28	6.03	2.12
4. จิตใจ	1.76	0.53	30.11	4.73	0.24	5.07	2.67
5. ทักษะสังคม	1.92	0.62	32.29	4.67	0.31	6.64	2.43

ผลการประเมินคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง แสดง ในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 คะแนนประเมินการเปลี่ยนแปลงทักษะด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างจาก
แบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้แบ่งการประเมินทักษะออกเป็น 5 ด้าน โดยแต่ละด้านมีวิธีการทดลองที่แตกต่างกันขึ้นกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน โดยด้านที่ 1 เสริมสร้างบุคลิกภาพ และด้านที่ 2 เสริมสร้างกล้ามเนื้อ ใช้ท่าเต้นบัลเล่ต์และเพลงอ้างอิงจากหลักสูตร The Royal Academy of Dance ด้านที่ 3 สมรรถนะทางร่างกาย ใช้การจินตนาการสร้างสรรค์ท่าเต้นบัลเล่ต์พร้อมใช้อุปกรณ์ประกอบ จะทำให้กลุ่มตัวอย่างฝึกการใช้ความคิดขณะเคลื่อนไหววียะต่างๆ ของร่างกาย ส่วนด้านที่ 4 จิตใจ และด้านที่ 5 ทักษะสังคม ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างและกำหนดประเด็นเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างคิดเรื่องราวนำเสนอผ่านการเต้นบัลเล่ต์ในชั่วโมงเรียน ทำให้ได้ฝึกการแก้สถานการณ์เฉพาะหน้า การทำงานเป็นกลุ่ม ความมั่นใจในการแสดงออก และมีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับเพื่อนในกลุ่ม

ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๑ มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๐

จากคะแนนการประเมินด้วยแบบสอบถามก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้วิธีทีเทส และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมเอสพีเอสเอส พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการด้านเสริมสร้างบุคลิกภาพ เสริมสร้างกล้ามเนื้อ สมรรถนะทางร่างกาย จิตใจ และทักษะสังคม เพิ่มขึ้น คิดเป็น 2.42, 2.51, 2.12, 2.67 และ 2.43 เท่า ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของทักษะทั้ง 5 ด้าน ลดลงจากช่วง 21-33 เปอร์เซนต์ เหลือช่วง 4-7 เปอร์เซนต์

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการเต้นบัลเล่ต์ช่วยเสริมสร้างทักษะและบุคลิกภาพให้กับผู้เรียน และหลักสูตร The Royal Academy of Dance ในระดับ Grade Pre-Primary in dance และ Grade Primary in dance สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. สามารถนำวิธีการศึกษาผลการเต้นบัลเล่ต์เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างบุคลิกภาพสำหรับเด็กปฐมวัยไปประยุกต์ใช้กับองค์กรหรือสถาบันอื่น
2. สามารถต่อยอดงานวิจัยโดยนำหลักสูตรการเต้นบัลเล่ต์อื่นมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

- จริยาลิ ดิภัก. (2531). **บัลเล่ต์**. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ดบุ๊กส์.
- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. (2546). **ความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิรพงษ์ เสนโสม. (2546). **นาฏยประดิษฐ์**. กทม: สำนักพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- เลิศศิริ บวรกิตติ. (2552). **ศิลปะเพื่อการบำบัด** โดยอิตติ เตรมอร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กรุงเทพเวชสาร.

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรมประกอบการทดลอง

